

ת"פ (ירושלים) 21759-12-22 - מדינת ישראל נ' יחיה אבו הדואן

ת"פ (ירושלים) 21759-12-22 - מדינת ישראל נ' יחיה אבו הדואן שולום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 21759-12-22

מדינת ישראל

נגד

יחיה אבו הדואן

בית משפט השלום בירושלים

[09.03.2025]

כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

החלטה

כללי

1. נגד הנאשם הוגש ביום 11.12.22 כתב אישום המייחס לו עבירות השמטת הכנסה מדו"ח לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה, התשכ"א-1961 ומרמה, ערמה או תחבולה, לפי סעיף 220(5) לדו"ח, בשל מעשים ומחדלים נטענים מהשנים 2011-2016.
2. ביום 24.2.25, בחלוף למעלה משנתיים מיום הגשת כתב האישום, הגיש ב"כ הנאשם בקשה לגילוי חומרי חקירה לפי סעיף 74 או 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, שבה הוא עותר להורות למאשימה להמציא לו מסמכים הנוגעים לפרק הזמן להעמדת הנאשם לדיון כאמור בסעיף 57א לחוק סדר הדין הפלילי ולהנחיית היועץ המשפטי לממשלה 4.1202 בעניין משך טיפול התביעה בתיקים עד להגשת כתב אישום. המסמכים שב"כ הנאשם מבקש להורות על מסירתם הם:
 - א. תוכן ומועד דיווח של התובע לפרקליט המחוז הכולל פירוט סיבות עיכוב.
 - ב. החלטתו המפורטת של פרקליט המחוז לרבות הנימוקים למתן הארכה.
 - ג. תוכן הבקשה שהוגשה למשנה לפרקליט המדינה למתן ארכה נוספת לטיפול בתיק.
 - ד. החלטתו המנומקת של המשנה לפרקליט המדינה.
3. ב"כ הנאשם מנמק בקשתו בכך שלטענתו יש במסמכים אלה כדי לסייע לו לבסס טענה מקדמית שהוא מבקש לטעון, ולפיה משך הטיפול בתיק חרג מהוראות החוק והנחיית היועץ המשפטי לממשלה בעניין.
4. בהתאם להחלטתי מיום 18.2.25, היה על המאשימה להגיב לבקשה עד ליום 2.3.25. משלא הוגשה תגובה במועד, ניתנה ביום 3.3.25 החלטה שלפיה בהעדר התנגדות עד למועד שנקבע, על המאשימה למסור לנאשם את המסמכים שהתבקשו.

5. לאחר שניתנה החלטה זו, בהמשך אותו היום, הגישה המשיבה בקשה לארכה להגשת התגובה, ומשהובהר לה שכבר ניתנה החלטה, הגישה בקשה לעיון מחדש בהחלטה ולקבלת תגובתה המנומקת, שבה היא מבקשת לדחות, לגופו של עניין, את בקשת ב"כ הנאשם.
6. ב"כ הנאשם לא התנגד לעיון מחדש בהחלטה, זאת מטעמים חבריים, ואף שהבהיר כי לטעמו ההחלטה שניתנה בהעדר תגובה היא מוצדקת לגופה.
7. בנסיבות אלה מצאתי לעיון מחדש בהחלטתי מיום 3.3.25, לקבל את תגובת המאשימה ולשוב ולהכרע בבקשה גם לאחר שקילת נימוקיה.
8. המאשימה הצהירה בתגובתה כי היא הגישה את כתב האישום בהתאם למועדים הקבועים בסעיף 57א לחוק סדר הדין הפלילי ובהנחיית היועץ המשפטי לממשלה 4.1202 וטענה כי המסמכים המבוקשים על ידי הנאשם בבקשתו הם בגדר תרשומת פנימית ואינם חומרי חקירה. עוד נטען כי חלק מהמסמכים המבוקשים על ידי הנאשם כלל אינם קיימים, והוסיפה כי החלטת פרקליט המחוז והחלטת המשנה לפרקליט המדינה אמנם ניתנו כפי שנדרש בהנחיות, אך אין מדובר במסמכים מנומקים, ואף אין לגביהם חובת הנמקה שכזו בחוק. מכל מקום נטען, כי אף אם המסמכים היו מנומקים, הרי שההנמקה עצמה היתה בגדר תרשומת פנימית ולא הייתה מהווה חומר חקירה. דיון והכרעה
9. החלטה זו עוסקת אך ורק בבקשה למסור להגנה את המסמכים שהתבקשו, ואין בה כדי לקבוע, בשום אופן, מסמרות בטענה שטרם נטענה, אלא רק הוצהר על הכוונה לטעון אותה, ולפיה כתב האישום הוגש בחריגה מלוחות הזמנים שנקבעו בחוק ובהנחיית היועץ המשפטי לממשלה וכי אחד האישורים שניתן לארכה לא ניתן על ידי הגורם המוסמך בהתאם להנחיה.
10. המסגרת הנורמטיבית שעל פיה נבחנת בקשתו של הנאשם היא סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי. המסמכים שפורטו בבקשה אינם מסמכים הקשורים לחקירת העבירה, הם אינם חלק מהתשתית העובדתית והראייתית שעליה מבוסס כתב האישום, אין מדובר במסמכים הנאספים במהלך החקירה, הם אינם משמשים בסיס להגשת כתב האישום ומדובר במסמכים שתוכנם נערך על ידי גורמים חיצוניים לגורמי החקירה. על כן אין הם מהווים חומר חקירה כמשמעותו בסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, וממילא לא חלה על המאשימה חובה למסור אותם במסגרת זו (ראו למשל ת"פ (שלום ב"ש) 51723-06-23 מדינת ישראל נ' סדווי (נבו) 23.7.24) בפסקה 10 להחלטה וראו הפסיקה הנזכרת שם).

11. תרשומות הפנייה לגורמים המוסמכים על פי הנחיית היועץ המשפטי לממשלה ותשובותיהם של הגורמים המוסמכים לתובעים הפונים אליהם בבקשות ארכה הם, במובהק, תרשומות פנימיות שהתנהלו בין שני גורמי תביעה, ואשר האינטרס הציבורי מחייב להותיר אותן חסויות, על מנת לאפשר לתובעים להתבטא בצורה חופשית בתוך המערכת שבה הם פועלים. ראו בהקשר זה בש"פ 7955/12 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו, 25.12.13).
12. אמנם, ייתכנו מקרים חריגים, שבהם ניתן יהיה להורות על מסירת תוכנם של המסמכים שבהם אושרו אורכות לחריגה ממשך זמני הטיפול שנקבעו בחוק ובהנחיית היועץ המשפטי לממשלה, וזאת כאשר יש בידיו של הנאשם להעמיד תשתית ראיתית, ולו ראשונית, לסתירת חזקת התקינות המנהלית המיוחסת להחלטותיהם של הגורמים המוסמכים.
- במקרה דנן, לא הובאה תשתית ראיתית המצדיקה חריגה מן הכלל האמור. ודוק, הטענות שאותן מתכוון הנאשם להעלות, כפי שפורטו בבקשתו לחומרי חקירה, ולפיהן לא ניתן היה להתחשב במקרה דנן בתקופת הזמן המתייחסת להליכי השימוע, כמו גם הטענה כי הגורם המוסמך שנדרש לאשר את החריגה השנייה ממסגרת הזמנים הוא פרקליט המדינה ולא המשנה לו, אין בהן כדי לסתור את חזקת התקינות, ומכל מקום מדובר בטענות שיש בידו לטעון אותן ולבססן אף ללא המסמכים הנדרשים.
13. כך או כך, המאשימה הודיעה כי האישורים שניתנו להארכת משך הטיפול בתיק על ידי הגורמים המוסמכים אינם כוללים נימוקים מהותיים, ובמקום שבו אין חובת הנמקה על פי הוראות החוק (ראו בעניין זה בע"ח (טב') 34598-12-21 סלע נ' מדינת ישראל (נבו 13.4.22), ממילא עצם חשיפת המסמכים אין בה כדי להועיל להגנה.
14. בנסיבות אלה, לא ראיתי מקום להורות על מסירת נימוקי הבקשות לאורכות וההחלטות על אורכות שניתנו ביחס למשך הטיפול בתיק. על כן אני מורה על ביטול החלטתי מיום 3.3.25 ודוחה את בקשה ההגנה למסירת מסמכים.
15. ככל שבדעת הנאשם לטעון טענות מקדמיות, יעשה כן עד ליום 20.3.25.
- אם יועלו טענות מקדמיות, המאשימה תשיב להן בכתב עד ליום 1.4.25, באופן שניתן יהיה לקיים את הדיון בהן במועד הנדחה.
16. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, ט' אדר תשפ"ה, 09 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.